Lieta Nr. A42427706
(A2376-07/20)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā, 2007.gada 18.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese B.Lietiņa,

piedaloties:
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – LR Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Tukuma rajona policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim – Jānim Vancānam;

atklātā tiesas sēdē, Antonijas ielā 6, Rīgā, izskatīja administratīvo lietu *A.K.* pieteikumā par Tukuma rajona policijas pārvaldes 2006.gada 24.maija lēmuma Nr.039/PB 052888/K-31 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvā rajona tiesā 2006.gada 27.jūnijā saņemts *A.K.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums (reģ.Nr.10139) par Tukuma rajona policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 24.maija lēmuma Nr.039/PB 052888/K-31 atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 28.jūnija lēmumu, pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2006.gada 17.aprīlī, Tukuma rajonā, ceļa posmā Rīga – Ventspils 97.kilometrā, Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors apturēja vieglo automašīnu „Nissan Murano," valsts numurs *(dzēsts valsts reģistrācijas numurs)*.

Atbilstoši administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajam, 2006.gada 17.aprīlī, plkst.18:25, pieteicējs vadījis transportlīdzekli ar ātrumu 130 km/h vietā, kura atļautais maksimālā braukšanas ātrums ir 90 km/h.

[2.1] 2006.gada 17.aprīlī pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.039/PB052888 par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.8 panta devītajā daļā izdarīšanu, kā arī piemērots naudas sods 30 latu apmērā, kā to paredz pieteicējam piemērotā tiesību norma.

[2.2] Nepiekrītot Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora lēmumam Nr.PB 039/PB052888, pieteicējs to apstrīdēja Tukuma rajona policijas pārvaldes priekšniekam.

Ar 2006.gada 24.maija lēmumu Nr.039/PB052888/K-31 (turpmāk tekstā – arī Lēmums) tika atstāts negrozīts 2006.gada 17.aprīļa Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora lēmums Nr. 039/PB 052888, bet pieteicēja sūdzību noraidīta.

[3] Pieteikumā Administratīvajai rajona tiesai pieteicējs norāda, ka nepiekrīt Tukuma rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2006.gada 24.maija lēmumam Nr.039/PB052888/K-31, tā kā uzskata, ka radarā „STALKER" ir fiksēts citas automašīnas braukšanas ātrums. Pieteicēja viedoklis balstīts uz sekojošiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs pieteikumā norādījis, ka ir lūdzis, lai inspektors uzrāda radarā „STALKER" fiksēto automašīnas braukšanas ātrumu un laiku, taču inspektors lūgumu ignorējis. Tā kā pieteicējs nav varējis pārliecināties, ka uzrādītais braukšanas ātrums un laiks ir fiksēts tieši viņa automašīnai, fiksēto pārkāpumu uzskata par nepierādītu un nepamatotu.

Turklāt, lēmumā esot ignorēts apstāklis, ka braukšanas ātrums tika fiksēts ar ātruma mērīšanas ierīci „STALKER," kas fiksē automašīnas braukšanas ātrumu, bet ne laiku. Tā kā apturēšanas brīdī pirms pieteicēja brauca citas mašīnas, ierīce fiksēja visātrāk braucošās automašīnas ātrumu, līdz ar ko pierādījums ir apšaubāms.

[3.2] Pieteicējs savus argumentus par pierādījumu nepietiekamību ir norādījis atbildētājam savā sūdzībā, bet pieņemot galīgo lēmumu, pieteicēja ieskatā, viņa argumenti nav tikuši ņemti vērā, tādējādi atbildētājam pārkāpis Administratīvā procesa likuma 9.panta noteikto patvaļas aizlieguma principu.

[4] Atbildētājs savā rakstveida paskaidrojumā Administratīvai rajona tiesai, norāda, ka pieteikumu neatzīst turpmāk izklāstīto argumentu dēļ.

[4.1] Atbilstoši protokolā fiksētajam, 2006.gada 17.aprīlī, plkst.18:25, pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu, proti, pārkāpis atļauto maksimālo braukšanas ātrumu, kā rezultātā 2006.gada 17.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols 039/PB 052888 un uzlikts atbilstošs naudas sods 30 latu apmērā par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.8 panta devītajā daļā izdarīšanu,t.i. *par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas.*

[4.2] Ar Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora 2006.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.PB 039/PB052888 pieteicējam uzlikts administratīvais sods – naudas sods 30 latu apmērā.

Administratīvais sods piemērots sankcijas ietvaros. Par LAPK 149.8 panta devītajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu paredz administratīvo sodu – *paredzētais naudas sods transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.*

[4.3] Atbildētājs norāda, ka, normatīvajos aktos nav norāde, ka ceļu policijas darbiniekam, pildot dienesta pienākumus un konstatējot ar radara iekārtu ātruma ierobežojuma pārkāpšanu, būtu pienākums uzrādīt radara mērījumu pārkāpējam, ja pārkāpējs par to neizrāda interesi. Tas, ka pieteicējs nav izteicis lūgumu uzrādīt radara mērījumu un neizvirzīja citas prasības minēts inspektora sastādītajā ziņojumā.

[4.4] Tāpat atbildētājs uzsver, ka 2005.gada 15.marta Ministru kabineta noteikumi Nr.194 „Prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcēm," kas izdoti saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.4 pantu, kā arī atsaucoties uz Eiropas Savienības direktīvām nosaka, ka drīkst izmantot ierīces, kuru lietošanai saņemts mērīšanas tipa apstiprināšanas sertifikāts, kurām veikta pirmreizēja vai atkārtota verificēšana un saņemts sertifikāts un uzlīme, kas atrodas uz ierīces redzamā vietā, atbilst tehniskām prasībām. Konkrētā ātruma mērīšanas ierīce („STALKER" Nr.21733) atbilst minētājām prasībām.

[4.5] Atbildētājs vērš uzmanību uz apstākli, ka pārkāpuma izdarīšanas laikā pieteicējs norādījis nepareizu automašīnas numuru un tūlīt pēc pārkāpuma fiksēšanas valsts numuru arī nomainījis.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicējs nav ieradies.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis uz tiesas sēdi ir ieradies.

[5.1] Tiesa konstatē, ka pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies, uz pieteicēja pieteikumā norādīto adresi nosūtīto tiesas pavēsti pasta iestāde ir atgriezusi atpakaļ

Administratīvajai rajona tiesai, sakarā ar to, ka adresāts konkrētajā adresē nedzīvo *(lietas lapa 58-59).*

Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nepastāv neviens no Administratīvā procesa likuma 268.pantā noteiktajiem pamatiem lietas izskatīšanas atlikšanai, un lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes tiesas sēdē.

[5.2] Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā administratīvajā aktā, kā arī rakstveida paskaidrojumā izklāstītajiem argumentiem. Papildus pārstāvis norādīja, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 59.pantam, pieteicējs tika aicināts sniegt papildus paskaidrojumus, bet viņš neieradās un par neierašanās iemesliem neziņoja.

[5.3] Atbildētājs izteica tiesai lūgumu uzklausīt liecinieku *A.K.*, kā arī pievienot lietas materiāliem Ceļu satiksmes drošības direkcijas izrakstu par izdarīto pārkāpumu. Tiesa atbildētāja lūgumu apmierināja.

[5.4] Tiesas sēdē liecinieks *A.K.* liecināja, ka 2006.gada 17.aprīlī, pildot savus darba pienākumus, viņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam. Pieteicēja vadītās automašīnas ātrums tika fiksēts uz cēla Rīga-Ventspils 97.kilometrā. Brīdī, kad tika veikts automašīnas braukšanas ātruma mērījums ar radaru, pieteicēja vadītā automašīna bija vienīgā automašīna liecinieka redzeslokā. Tieši liecinieks personīgi ar radaru veicis mērījumu, jo pa gabalu jau ievērojis, ka automašīnas ātrums pārsniedz atļauto. Otrs inspektors apturējis automašīnu, savukārt liecinieks sastādījis protokolu - lēmumu. Pieteicējs nav noliedzis ātruma pārsniegšanas faktu, kā arī nav pieprasījis uzrādīt radara mērījumu. Savukārt, uz liecinieka izteikto uzaicinājumu iepazīties ar rādījumu, pieteicējs atteicies to darīt. Iepazinies ar sastādīto protokolu pieteicējs pēc pakonsultēšanās ar blakussēdētāju (sievieti), ierakstījis protokolā vienu vārdu – nepiekrītu un tad parakstījis protokolu. Liecinieka darba stāžs ceļu policijā ir vairāk kā 20 gadi.

Motīvu daļa

[6] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka *pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.*

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā tiesā procesa būtība *ir tiesas kontrole par iestādes par izdotā administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.*

Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai tas atbilst materiālo tiesību normām, un vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[8] Atbilstoši administratīvā procesa likuma 67.panta ceturtajai daļai, *iestāde administratīvo aktu pamato ar Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem (...), kā arī vispārējiem tiesību principiem. Pamatojumā norāda attiecīgā normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.*

Atbildētājs Lēmumu ir pamatojis ar LAPK 149.8 panta devīto daļu, 32.pantu, 271.pantu, 280.panta pirmās daļas 4.punktu, kā arī ar Administratīvā procesa likuma 79.,194. un 188.pantiem *(lietas lapa 35-38).*

[9] Saskaņā ar LAPK 214.pantu lietas par pārkāpumiem, atbildība, par kuru izdarīšanu paredzēta LAPK 149.[8] pantā (t.sk. devītajā daļā), *izskata Valsts policijas iestādes.*

Savukārt, saskaņā ar LAPK 269.pantu*, administratīvā pārkāpuma lietu izskata pēc pārkāpuma izdarīšanas vietas.*

Līdz ar minēto tiesa secina, ka pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanā ir ievērota funkcionālā un teritoriālā piekritība.

[10] Lietā nav strīda par to, ka 2006.gada 17.aprīlī, Lēmumā norādītajā laikā un vietā pieteicējs ir vadījis automašīnu NISSAN MURANO ar valsts reģistrācijas numuru MM 68.

Pieteicējs apstrīd Lēmumu, jo pieteicēja ieskatā viņš nav izdarījis fiksēto administratīvo pārkāpumu, kā arī nav pierādīta viņa vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.[8] panta devītajā daļā.

[11] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.*

Tātad, lai piemērotu administratīvo atbildību, ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs konkrētas personas – šajā gadījumā pieteicēja darbībās.

[12] Saskaņā ar Ministru kabineta Noteikumiem Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 115.1.punktu *ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt(..) vieglajiem automobiļiem (..) – 90 km/h.*

Savukārt LAPK 149.[8] panta devītajā daļā paredzēts, ka *par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h ar (..), vieglajiem automobiļiem (..) uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.*

[13] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[8] panta devītajā daļā, <u>lietā atzīstama par pierādītu</u>, pamatojoties uz turpmāk izklāstītajiem argumentiem un pierādījumiem.

[13.1] Saskaņā ar LAPK 243.panta (pierādījumi) pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

Savukārt, LAPK 243.panta otrā panta daļa paredz, ka *šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (<u>braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces</u>, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).*

Tādējādi tiesa secina, ka iepriekšminētie pierādīšanas līdzekļi ir noteikti ārējā normatīvajā aktā un fakti (ziņas par faktiem), kas iegūti un procesuāli nostiprināti ar šiem līdzekļiem, var kalpot par pierādījumiem administratīvajā lietās, tai skaitā arī konkrētajā lietā.

Savukārt, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajai daļai, *tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.*

[13.2] No protokola par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē ir konstatējams, ka pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums 130 km/h (+/- 7 km/h) fiksēts uz autoceļa Rīgas – Ventspils 97 kilometrā, Tukuma rajonā, braucot virzienā uz Rīgu vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 90 km/h.

Braukšanas ātrums fiksēts ar ātrummērītāju (mērierīci) Stalker Nr. 21733,*(lietas lapa 30).*

[13.2.1] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pantu, *noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Ceļu policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.*

[13.2.2] Konkrētā ātruma mērīšanas mērierīce Stalker Nr.21733, atzīstama par derīgu transportlīdzekļu braukšanas ātruma fiksēšanā, brīdī, kad tika fiksēts pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums, ko apliecina SIA „Latvijas Nacionālais Metroloģijas centrs" Verificēšanas sertifikāts Nr.E1026V05 *(lietas lapa 60).*

[13.3] Tāpat no protokola konstatējams, ka pieteicējs administratīvā pārkāpuma fiksēšanas brīdī ir paudis savu subjektīvo attieksmi pret konstatēto pārkāpumu un protokolā norādījis sekojošo : *nepiekrītu (lietas lapa 30).*

Tiesa konstatē, ka pieteicējs savu protokolā pausto viedokli nav pamatojis ar konkrētiem argumentiem. Tāpat pieteicēja viedokli apstiprinoša argumentācija nav pausta atsevišķā paskaidrojumā pēc būtības un tāds nav ticis iesniegts pievienošanai protokolam.

Līdz ar minēto, tiesa administratīvā pārkāpuma protokolā pausto pieteicēja viedokli vērtē kā subjektīvās attieksmes paudumu pret izdarīto pārkāpumu (nepiekrītot tam), vienlaikus personai apzināti izvēloties nepaskaidrot savu viedokli ar konkrētiem argumentiem, ko tiesa varētu vērtēt kā pie administratīvās atbildības sauktās personas konsekventu līdzdalību administratīvajā lietā, nolūkā noskaidrot objektīvo patiesību.

[13.3.1] Tiesu praksē, lietās par personu saukšanu pie administratīvās atbildības, tieši personu, kas tiek saukti pie atbildības sākotnējos paskaidrojumos norādītajam tiek piešķirta augsta ticamība. Konkrētajā gadījumā secināms, ka pieteicējs paust savu attieksmei tūlīt pēc notikuma nav vēlējies.

[13.3.2] LAPK normas (260.panta pirmā daļa) paredz tiesības sniegt paskaidrojumus, bet nenosaka personai paskaidrojumu sniegšanu kā pienākumu, tādējādi tas vai persona izmanto vai neizmanto savas likumā noteiktās tiesības ir personas subjektīva izvēle. Taču, tai pat laikā, personai, kas izvēlas savas tiesības primāri nerealizēt, jārēķinās ar savas izvēles sekām, proti, ka paskaidrojumi, kas sniegti vēlāk, jau pēc tam, kad persona ir saukta pie administratīvās atbildības, var tikt vērtēti kā mazāk ticami, sniegti ar mērķi izvairīties no atbildības par izdarīto pārkāpumu.

[13.4] Tiesa, lietā nerod objektīvu pamatojumu apšaubīt Ceļu policijas darbinieku *A.K.* un *Ē.P.* ziņojumos izklāstītos faktus, tai skaitā attiecībā uz braukšanas ātruma fiksēšanas faktiskajiem apstākļiem, atbilstoši kuriem ticis fiksēts tieši pieteicēja vadītās automašīnas ātrums, kā arī attiecībā uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu *(lietas lapa 29., 31-32)*, kas tiesas sēdē tika apstiprināti ar liecinieka *A.K.* liecību [5.4].

Tāpat lietas materiāli nesatur nekādu apliecinājumu tam, ka konkrētajam Ceļu policijas darbiniekam būtu pamats būt neobjektīvam attiecībā pret pieteicēju. Uz šādu apstākļu esamību pēc būtības nav norādījis arī pats pieteicējs.

Ņemot vērā iepriekš izvērtētos pierādījumus, tiesa atzīst par noraidāmiem pieteicēja paustos argumentus [15.2 -15.4] par to, a ticis fiksēts citas automašīnas braukšanas ātrums.

[14] Par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.[8] devītajā daļā, pieteicējam ir noteikts sods Ls 30 apmērā *(lietas lapa 19)*, kas ar pārsūdzēto atbildētāja Lēmumu atstāts negrozīts *(lietas lapa 25-28).*

Tā kā konkrētajā gadījumā likumdevējs noteicis konstantu sodu par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu, atbildētājam, nosakot pieteicējam sodu, nebija jāizdara papildus lietderības apsvērumi (tos jau veicis likumdevējs) un secināms, ka sods noteikts atbilstoši piemērotās tiesību normas sankcijai un sods ir samērīgs.

[15] Pastāvot iepriekš konstatētajiem lietas apstākļiem, tiesa secina, ka lietā ir objektīvi pierādīta pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma, atbildība, par kuru iestājas saskaņā ar LAPK 149.[8] devīto daļu izdarīšanā, atbildētājs ir pareizi piemērojis tiesību normas, nav pieļāvis būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas ietekmējuši Lēmumu pēc būtības, līdz ar ko Lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, tādēļ ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 245. - 251.pantu, Administratīvā rajona tiesa,

nosprieda:

noraidīt A.K. pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese B.Lietiņa